

RECTIFICATIE

In het *Advocatenblad* 2003-3 zijn onder het kopje 'Kantoorverplaatsing' de onjuiste gegevens vermeld van **mw. mr. M.D. Groot**. De juiste kantoorgegevens zijn al reeds per 27-09-2001: **Eikenlaan 42 (3851 PT) Ermelo, tel. 0341-494392, fax 0341-494391, e-mail advgroot@euronet.nl**

In het *Advocatenblad* 2003-1 is onder het kopje 'Beëdigd als advocaat en procureur' het onjuiste tel./fax/ e-mail van **dhr. mr. A.V.L.L. van Meurs** vermeld. De juiste gegevens zijn: **tel. 0546-449424, fax 0546-449425, e-mail av@meiborg.nl**

In het *Advocatenblad* 2003-1 is onder het kopje 'Bezoekadres/postbus/tel.fax/e-mail' de onjuiste gegevens vermeld van het **advocatenkantoor Meiborg Advocaten te Almelo**. De juiste gegevens zijn: **Bornsestraat 68 (7607 KR) postbus 552 (7600 AN) Almelo, tel. 0546-449424, fax 0546-449425, e-mail info@meiborg.nl**

In het *Advocatenblad* 2003-2 is onder het kopje 'Kantoorverplaatsing' de onjuiste plaatsnaam vermeld bij **mw. mr. H.J. Roks**. De juiste plaatsnaam moet zijn: **Barendrecht**

Het Bureau van de Orde

Onderwerp	Telefoonnummer	E-mailadres
N.a.w. gegevens advocatuur	070 - 335 35 29	adres@advocatenorde.nl
Centrale Controle Verordeningen	070 - 335 35 26	ccv@advocatenorde.nl
Landelijke financiële bijdrage	070 - 335 35 23	finorg@advocatenorde.nl
Opleiding: alle vragen (09.00-12.00 uur)	070 - 335 35 55	opl@advocatenorde.nl
Communicatie: Advocatenblad, brochures et cetera	070 - 335 35 52	pr@advocatenorde.nl
Alle overige vragen van advocaten	070 - 335 35 71/86	helpdesk@advocatenorde.nl

Disciplinaire beslissingen

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en BalieNet
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit **mr. A.G. Beets, mr. J.C.P. Ekering, mr. H.J.A. Knijff, mr. I.E.M. Sutorius, mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.**

VOOR TWEE ECHTGENOTEN

Hof van Discipline, 19 oktober 2001, nr. 3229

(*mrs. Zwitser-Schouten, De Leeuw, Wigleven, Wachter en Schokkenbroek*)

Raad van Discipline Arnhem, 3 juli 2000

(*mrs. Van Ginkel, Dam, Van Halder, Langeler en Meulemans*)

Advocaat behandelt procedure voor twee echtgenoten tijdens en na hun echtscheiding. Opdracht aan de advocaat. Overleg tussen de advocaat en de beide (ex-)echtgenoten. Verrekening van gelden met openstaande declaraties.

Wanneer een bedrag met een bepaalde bestemming op de rekening van een advocaat wordt overgemaakt moet de betaler er op kunnen vertrouwen dat de advocaat ervoor zorgdraagt dat dat bedrag die bestemming ook bereikt.

- *Advocatenwet art. 46 (1.2 De vereiste communicatie met de cliënt; 1.4.3.1 Financiële verhouding)*
- *Gedragsregels 8 en 28 lid 2*

Feiten

Bij vonnis van de rechtbank d.d. 15 september 1994 is een vordering van de besloten vennootschap A op klagster en haar echtgenoot B toegewezen. Deze vordering had betrekking op een gedeeltelijk betwiste nota voor werkzaamheden in de echtelijke woning. Mr. C. heeft voor klagster en haar echtgenoot op 13 december 1994 een appèldagvaarding laten uitgaan. Klagster en B zijn in juni 1995 gescheiden gaan wonen. In mei 1996 zijn zij gescheiden van echt.

Eind juli 1995 heeft B zich gewend tot het kantoor van mr. X voor (onder meer) de zaak tegen A en de echtscheidingsprocedure. Mr. X heeft deze beide zaken in behandeling genomen. In de zaak tegen A stonden appellanten toen uiterst peremptoir voor het nemen van een memorie van grieven.

Mr. X heeft in de zaak tegen A aanvankelijk, tot aan het tussenarrest, alleen met klagsters echtgenoot B contact onderhouden. Nadien is daar verandering in gekomen. Zo heeft mr. X bij brief d.d. 2 januari 1997 een kopie van een proces-verbaal van getuigenverhoor aan klagster toegezonden. Klagster heeft naar aanleiding van de daarbij gevoegde kopie van een brief aan B bij faxbericht d.d. 17 januari 1997 gereageerd en er daarin op gewezen dat mr. X ook haar belangen in deze zaak behartigde en derhalve niet zonder haar toestemming het verloop van de procedure kon bepalen en zich niet alleen door de mening van B kon laten leiden. Vervolgens is tussen klagster en mr. X verder gecorrespondeerd over de te houden contra-enquête.

Bij arrest van het Gerechtshof d.d. 19 augustus 1997 zijn klagster en B in het ongelijk gesteld en in de proceskosten ad f 4.135,00 veroordeeld. Mr. X heeft bij brief van 26 augustus 1997 aan klagster en B afzonderlijk het arrest toegezonden, van commentaar voorzien, en de proceskostennota van de advocaat van de wederpartij bijgevoegd. Bij brief d.d. 2 september 1997 heeft mr. X aan klagster bericht dat hij B had geadviseerd in het arrest te berusten en dat B er zonder gemotiveerd tegenbericht vanuit ging dat zij als medepartij dat standpunt kon onderschrijven.

B heeft begin oktober 1997 de helft van de proceskosten, te weten f 2.067,50 aan mr. X overgemaakt ter doorbetaling aan de advocaat

van de wederpartij. Bij brief d.d. 3 oktober 1997 aan mr. X heeft hij die betaling gespecificeerd. Daarnaast heeft hij in die brief een tweetal betalingen ad f 1.646,75 respectievelijk f 2.529,19 op de declaraties van mr. X gespecificeerd en aangegeven dat hij met deze drie betalingen de helft van de totale kosten had betaald en dat mr. X de andere helft bij klagster zou dienen te verhalen. Mr. X heeft daarop bij brief d.d. 15 oktober 1997 aan B bericht dat hij alleen van hem opdracht tot het (verder) voeren van de procedure had ontvangen. Voorts dat, ook al zou diens ex-echtgenote hem ook opdracht hebben verstrekt, B en zijn ex-echtgenote op grond van art. 7:407 lid 1 BW elk hoofdelijk aansprakelijk voor deze opdracht waren, dat hij had ontvangen in totaal f 6.243,44 en graag het restant ad f 2.108,44 zou ontvangen. B heeft dat restant voldaan. Mr. X heeft diens betaling ad f 2.067,50 niet aan de advocaat van de wederpartij doorbetaald. Deze heeft na vergeefse sommatie bij brief d.d. 20 november 1997, gericht aan mr. X, door middel van beslaglegging op de girorekening van klagster een bedrag ad f 5.079,50 inclusief executiekosten bij haar geïncasseerd.

Klacht

- (1) Mr. X is voor klagster opgetreden in een hogerberoepsprocedure zonder dat zij daartoe opdracht had gegeven. Alleen B was opdrachtgever.
- (2) Nadat klagster en B in deze hogerberoepsprocedure in het ongelijk gesteld en in de proceskosten veroordeeld waren, heeft B de helft van de nota's van mr. X en de helft van de proceskosten aan mr. X betaald. Mr. X heeft deze laatste betaling zonder toestemming van klagster verrekend met het nog openstaande deel van zijn declaraties.

Overwegingen van de raad

Klagster kan in haar klachten worden ontvangen. Zij heeft immers belang bij een antwoord op de vraag of mr. X haar belangen in de appèlprocedure heeft mogen behartigen, hoewel zij hem daartoe niet uitdrukkelijk opdracht had gegeven, alsmede op de vraag of mr. X de betaling door B op een schuld waarvoor zij mede-aansprakelijk was, te weten de aan de wederpartij verschuldigde proceskosten, mocht verrekenen met zijn eigen declaratie.

Klachtonderdeel (1).

Mr. X heeft steeds benadrukt dat in de procedure tegen A alleen B zijn opdrachtgever was. Dit is niet ondenkbaar wanneer ervan wordt uitgegaan dat B daarbij optrad als zaakwaarnemer voor zijn toenmalige echtgenote. Gelet op de huishoudelijke aard van de vordering is ook begrijpelijk dat één van beide echtelieden de gezamenlijke belangen in de tegen hen aanhangig gemaakte procedure zou behartigen. Toen B zich tot het kantoor van mr. X wendde was het hoger beroep al ingesteld. Mr. X mocht er dan ook van uitgaan dat zulks de instemming van klagster had. Mr. X had zich echter ook dienen te realiseren dat de huwelijksproblemen in de weg konden gaan staan aan een voortgezette zaakwaarneming door B, als ook dat klagster bezwaar zou kunnen krijgen tegen zijn optreden in de zaak tegen A nu hij ook de belangen van B in de echtschei-

dingsprocedure met haar als tegenpartij was gaan behartigen. Hij heeft dat aanvankelijk niet gedaan en is eerst later, na het tussenarrest, zij het nadat het initiatief daartoe was uitgegaan van de zoon van B, ook in direct contact met klagster getreden over de verdere voortgang van de zaak. Blijkens haar brief d.d. 17 januari 1997 heeft klagster er toen mee ingestemd dat mr. X ook haar belangen in de zaak tegen A behartigde waar zij schrijft: "Volledigheidshalve wil ik u erop wijzen dat u ook mijn belangen in deze zaak behartigt (...)." Daarmee is haar toestemming met het optreden van mr. X in de appèlprocedure een gegeven zodat de feitelijke grondslag aan het eerste klachtonderdeel ontbreekt. Dit onderdeel van de klacht moet dan ook als ongegrond worden afgewezen.

Klachtonderdeel (2).

Het standpunt van mr. X dat het aan hem was om te bepalen of hij de door B betaalde f 2.067,50 op zijn declaratie in mindering zou brengen is bepaald onjuist. Wanneer een bedrag met een bepaalde bestemming op de rekening van een advocaat wordt overgemaakt moet de betaler er op kunnen vertrouwen dat de advocaat ervoor zorgdraagt dat dat bedrag die bestemming ook bereikt. Het maakt daarbij geen verschil of de betaling is gedaan op een kantoorrekening dan wel op de derdenrekening van de advocaat.

In dit geval had niet alleen B maar ook klagster er belang bij dat de betaling van een deel van de proceskosten aan de wederpartij zou worden doorbetaald omdat zij daarvoor, naar moet worden aangenomen, evenals B geheel aansprakelijk was. De executiemaatregelen van de wederpartij zouden dan beperkt zijn gebleven tot de helft van de verschuldigde proceskosten. Mr. X had zich zulks als belangenbehartiger van óók klagster in de procedure tegen A dienen te realiseren.

De raad verklaart klachtonderdeel (1) ongegrond, klachtonderdeel (2) gegrond en legt de maatregel van enkele waarschuwing op.

Overwegingen van het hof

Het onderzoek in hoger beroep heeft niet geleid tot de vaststelling van andere feiten dan wel tot andere beschouwingen en gevolgtrekkingen dan die vervat in de beslissing van de raad, waarmee het hof zich verenigt.

Volgt

Bekrachtiging.

HOUDING IN GEVAL VAN KLACHT

Raad van Discipline Amsterdam, 22 oktober 2001

(*mrs. Kist, Van Ardenne, Remme, Breederveld en Rigters*)

Van een advocaat mag worden verwacht dat hij zich te allen tijde professioneel opstelt, dus ook indien door een cliënt of een wederpartij een klacht tegen hem is ingediend.

- *Advocatenwet art. 46 (2.1 Wat in het algemeen niet betaamt)*
- *Gedragsregel 1*

Feiten

Mr. X verleent rechtsbijstand aan de ex-echtgenote van klager in een procedure die betrekking heeft op de herziening van de kinderalimentatie. In de loop van 1999 dient klager een klacht in bij de deken over mr. X. Een onderdeel van die klacht is dat mr. X in de eerdere echtscheidingsprocedure naar voren heeft gebracht dat klager zijn toenmalige echtgenote zou hebben bedreigd met zijn dienstpistool.

Mr. X schrijft naar aanleiding van de ingediende klacht een brief aan de werkgever van klager waarin hij zich op zijn beurt beklaagt over klager. Na interventie van de deken schrijft mr. X een brief aan de werkgever van klager met het verzoek de door hem ingediende klacht uit het personeelsdossier van klager te verwijderen.

De klacht tegen mr. X bestaat uit vier onderdelen. Het vierde onderdeel heeft betrekking op de door mr. X ingediende klacht. De eerste drie onderdelen worden ongegrond verklaard.

Overwegingen raad

(...)

Voorzover klachtonderdeel vier klaagt over het feit dat mr. X de eer en goede naam van klager zou hebben aangetast door een klacht in te dienen bij diens werkgever acht de raad de klacht gegrond. Van een advocaat mag worden verwacht dat hij zich te allen tijde, dus ook indien door een cliënt of een wederpartij een klacht tegen hem is ingediend, professioneel opstelt. Door een klacht van zijn – onprofessionele – wederpartij te beantwoorden met een klacht bij diens werkgever op gronden als in die klacht gebezigd heeft verweerder onprofessioneel gehandeld en daarmee de grenzen van het betamelijke overschreden. [In de uitspraak is niet te lezen wat mr. X aan de klacht in kwestie ten grondslag heeft gelegd, bew.]

Volgt

- ongegrondbevinding van de eerste drie klachtonderdelen;
- gegrondbevinding van het vierde klachtonderdeel;
- *oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing.*

NIET TEGEN EERDERE CLIËNT

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 22 oktober 2001

(*mrs. Houterman, Kneepkens, Peeters, Goumans en Martens*)

Eén van de meest elementaire regels voor de advocaat is dat hij niet tegen een partij mag optreden voor wie hij eerder in eenzelfde zaak als advocaat optrad. Dit geldt ook voor een kantoorgenoot van die advocaat.

- *Advocatenwet art. 46 (2.4.2 Tegenstrijdige belangen van verschillende cliënten)*
- *Gedragsregel 7*

Feiten

A en B zijn echtgenoten. Zij wendden zich gezamenlijk tot mr. Y die voor hen een echtscheidingsconvenant opstelt en voor hen een gemeenschappelijk verzoek tot echtscheiding indient en afhandelt.

Enige tijd daarna wendt A zich tot klager (advocaat) met de opdracht nihilstelling c.q. verlaging van de overeengekomen partneralimentatie te verzoeken met wijziging van het gesloten convenant in zoverre. Klager benadert in dat verband schriftelijk B. Vervolgens treedt mr. X, kantoorgenoot van mr. Y, als advocaat op voor B.

Klacht

Klager maakt bezwaar tegen het optreden van mr. X voor B.

Overwegingen van de raad

Vaststaat dat mr. Y, de kantoorgenoot van mr. X, als gemeenschappelijk advocaat de echtscheiding van A en B heeft behandeld. Hieruit volgt dat er tussen mr. Y enerzijds alsmede A en B anderzijds een vertrouwensband bestond als advocaat/cliënt. Mr. X behandelt thans in de – heropende – alimentatiekwesie de belangen van B tegen A, terwijl de materie waarover het in deze gaat voortvloeit uit de echtscheidingszaak die de kantoorgenoot van mr. X behandelde.

Eén van de meest elementaire regels voor de advocaat houdt in dat hij niet tegen een partij mag optreden voor wie hij eerder in eenzelfde zaak als advocaat optrad. Dit geldt ook zonder meer voor een kantoorgenoot van die advocaat.

Mr. X stelt dat zowel klager als hijzelf toch alle inlichtingen van partijen zou krijgen. Hierdoor miskent mr. X de mogelijkheid dat mr. Y – en in het verlengde van deze: mr. X – vertrouwelijke inlichtingen van A heeft verkregen die mr. X in de latere procedure zou kunnen gebruiken, waardoor hij zou handelen tegen het belang van de voormalige cliënt in.

Mr. X dient voorts te begrijpen dat vanuit het oogpunt van de cliënt van klager het onaanvaardbaar is dat mr. X als kantoorgenoot van mr. Y in de, uit de echtscheiding voortvloeiende, nieuwe zaak thans tegen hem optreedt. Of mr. X al of niet voorkennis heeft met betrekking tot de cliënt van klager doet niet terzake. Ook de schijn dat zulks het geval kan zijn moet vermeden worden. De klacht is derhalve gegrond.

Omdat de raad ervan uitgaat dat mr. X zich over zijn positie nader zal beraden en de overwegingen van de raad ter harte zal nemen, wil de raad volstaan met de hierna op te leggen maatregel.

Volgt

Gegronde verklaring met waarschuwing.

KOPIEËN AAN WEDERPARTIJ

Raad van Discipline Amsterdam, 23 oktober 2001

(*mrs. Kist, Van Ardenne, Remme, Breederveld en Rigters*)

Van een behoorlijk advocaat mag worden verwacht dat hij kopieën van zijn correspondentie aan de notaris ook aan (de advocaat van) de wederpartij stuurt.

- *Advocatenwet artikel 46 (3.3.3 Berichten aan derden; 3.4 Jegens tegenpartij in acht te nemen zorg)*
- *Gedragsregel 15*

Feiten

Klager sub 2, advocaat van klager sub 1, heeft klager sub 1 bijgestaan in een geschil over de levering van onroerend goed aan klager sub 1. Mr. X trad in dezen op voor de verkoper van het onroerend goed. Er bestond met betrekking tot de levering van het onroerend goed een geschilpunt tussen partijen. Niettemin hebben partijen besloten het transport van het onroerend goed toch te laten plaatsvinden onder voorbehoud van alle rechten die zij jegens elkaar menen te hebben. Enkele dagen voorafgaand aan het transport heeft de notaris de conceptakte aan partijen toegezonden. Mr. X heeft zijn commentaar op deze akte per fax aan de notaris doorgegeven. Mr. X heeft van die fax geen afschrift aan klager sub 2 of aan klager sub 1 toegestuurd. Mr. X heeft zijn cliënt naar het transport vergezeld en heeft klager sub 2 van zijn aanwezigheid niet tevoren op de hoogte gesteld. Na divers telefonisch overleg tussen klager sub 2 en mr. X is klager sub 2 alsnog bij het transport aanwezig geweest.

Klacht

De klacht houdt, voorzover van belang, in dat mr. X zonder voorafgaande mededeling aan klager sub 2 aanwezig was bij het transport bij de notaris, zomede dat mr. X een brief aan de betreffende notaris heeft gezonden waarin hij heeft aangegeven welke wijzigingen in de conceptakte moesten worden opgenomen, zonder van deze brief een kopie aan klager sub 2 toe te zenden.

Overwegingen raad

De klachtonderdelen hebben beide betrekking op het niet-nakomen van de informatieplicht van mr. X, zowel ten aanzien van zijn aanwezigheid bij het transport als ten aanzien van het toesturen van kopieën van correspondentie die hij in verband met dit transport aan de notaris heeft verzonden. De raad is ten aanzien van die gedragingen van oordeel dat nu de notaris niet gelijk valt te stellen met een rechtsprekende instantie de gedragingen van mr. X niet getoetst kunnen worden aan Gedragsregel 15 maar dat van een behoorlijk advocaat mag worden verwacht dat hij in een geval als het onderhavige, kopieën van zijn correspondentie aan de notaris ook aan de wederpartij stuurt, in het bijzonder indien dergelijke correspondentie erop is gericht inhoudelijk wijzigingen te bewerkstelligen in de akte die tussen partijen dient te worden gepasseerd. Nu de aanwezigheid van mr. X bij het transport

ook als achtergrond had het feit dat mr. X inhoudelijk nog over wijzigingen in de akte wenste te onderhandelen had mr. X klager sub 2 eveneens dienen te informeren over zijn voorgenomen aanwezigheid bij het passeren van de akte. De klachtonderdelen zijn derhalve gegrond. De raad is van oordeel dat de gedragingen, hoewel verwijtbaar, het opleggen van een maatregel niet rechtvaardigen, nu klager sub 2 uiteindelijk alsnog bij het transport aanwezig is geweest.

Volgt

Verklaart de klacht in beide onderdelen gegrond zonder het opleggen van een maatregel.

AFREKENING EN VERDELING

Hof van Discipline, 26 oktober 2001; nr. 3207

(*mrs. Van Erp Taalman Kip-Nieuwenkamp, Meeter, Van Griensven, Smits en Schokkenbroek*)

Raad van Discipline Arnhem, 8 mei 2000

(*mrs. Van Ginkel, Bosman, Breuning ten Cate, Huver en Knüppe*)

Afrekenings- en verdelingsproblemen bij een straf toevoeging

- *Advocatenwet, art. 46 (2.3 gedragingen in strafzaken; 5.3 overname van zaken; 5.5 nakomen van financiële verplichtingen)*
- *Gedragsregels 17 en 23*

Feiten

Mr. X heeft in 1996 een strafzaak overgenomen van mr. Y, die op zijn beurt de strafzaak had overgenomen van mr. Z. In de strafzaak is uitspraak gedaan in februari 1998.

Mr. Y beklagde zich er in 1999 over dat mr. X nog steeds niet tot declaratie en afrekening van de toevoeging was overgegaan, ook niet na bemiddeling door de deken.

Overwegingen Raad van Discipline

De raad is van oordeel dat mr. X kort na 4 februari 1998 had kunnen en ook had moeten declareren. Hij handelt onbehoorlijk jegens de klager door daar toen en nu nog steeds mee te wachten en niet over te gaan tot verrekening van de te ontvangen toevoegingsvergoeding, noch anderszins tot betaling van het klager toekomende over te gaan. De door mr. X aangevoerde redenen kunnen zijn uitstel van declareren niet rechtvaardigen, met name niet de omstandigheid dat hij in het kader van de uitvoering van de taakstraf nog begeleiding aan de cliënt zou moeten bieden en de daarmee gemoeide tijd in de verdeling zou willen betrekken. De toevoeging strekt tot bijstand in de strafzaak zelf. Hetgeen daarna nog door de advocaat wordt gedaan en niet als zelfstandige nieuwe zaak kan worden aangemerkt, dient te worden beschouwd als service aan de cliënt. De daarmee gemoeide tijd kan immers niet leiden tot een hogere vergoeding. Wanneer geen sprake was geweest van een overgenomen zaak, zou mr. X ook geen belang hebben gehad bij uitstel van declareren en, naar mag worden aangenomen, daar direct toe zijn overgegaan.

De raad rekent het mr. X bovendien zwaar aan dat hij zijn herhaalde toezegging (aan de deken) om te zullen declareren niet is nagekomen, en zal daarom overgaan tot oplegging van de maatregel van berisping.

Ten overvloede overweegt de raad nog als volgt.

Hoewel de verrekening geen onderwerp van de klacht vormt, houdt de raad partijen voor dat hetgeen hiervoor is overwogen met betrekking tot het nog niet declareren in verband met de na het vonnis in het kader van de uitvoering van de taakstraf bestede tijd evenzeer geldt voor de in het kader van de verdeling van de toevoegingsvergoeding in aanmerking te nemen tijd. Anders gezegd: de raad meent dat de na het strafvonnis en bespreking daarvan door mr. X bestede tijd niet bij de verdeling in aanmerking kan worden genomen.

Volgt

Gegroundverklaring van de klacht met oplegging van de maatregel van berisping.

Overwegingen Hof van Discipline

In het midden kan blijven of mr. X zich terecht op het standpunt stelt dat bepaalde werkzaamheden, die eerst na de einduitspraak dienen te worden verricht en die op zich zelf geen invloed hebben op de hoogte van de toevoegingsvergoeding, bij de verdeling van deze vergoeding tussen elkaar opvolgende raadslieden betrokken mogen worden. Immers, mr. X had in elk geval niet om die reden het declareren van de toevoeging mogen uitstellen.

Met betrekking tot de verdeling van de (na de uiteindelijke indiening van de declaratie ontvangen) vergoeding geldt eveneens dat er geen reden was voor verder uitstel. Mocht mr. X op dat moment zijn 'nawerk' nog niet hebben afgerond, dan had hij de daarmee gemoeide tijd kunnen schatten of had hij op dat punt een voorbehoud kunnen maken.

In aanmerking genomen de aard en de ernst van het verwijt dat mr. X kan worden gemaakt, alsmede de omstandigheden van het geval, waaronder de omstandigheid dat mr. X in de periode waarover het gaat geruime tijd ernstig overspannen is geweest waardoor hij niet of slechts gedeeltelijk kon werken, is het Hof van oordeel dat oplegging van de navolgende maatregel gerechtvaardigd is.

Volgt oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing met bekrachtiging voor het overige.

Noot

Het gaat mij niet om mr. X, die duidelijk (te) laks was. Mij intrigeerden de stelligheid van de raad met betrekking tot de 'service'-gedachte en de overweging ten overvloede en de duidelijke aarzeling van het hof om de raad daarin te volgen (mag 'nawerk' mee worden genomen bij de verdeling en had dat geschat kunnen worden?). Navraag bij advocaten die in het strafrecht geveerd zijn gaf geen eenstemmig beeld. Sommigen waren van oordeel dat zulk nawerk, als daardoor de 15 uren zouden worden overschreden, wél van invloed op de declaratie zou kunnen zijn en sommigen meenden, al dan niet bovendien, dat bij de verdeling wél met zulk nawerk rekening zou kunnen worden gehouden. Wellicht is over het een en ander meer duidelijkheid gewenst.

E.

(advertentie)

[NO CURE NO PAY]

[CASUS 3] Tot ons wendde zich het IT gerelateerde bedrijf A. Voor nieuwe technische toepassingen is A een overeenkomst aangegaan met ontwikkelingsbedrijf X. Ofschoon A enkele tonnen aan tussentijdse declaraties heeft betaald, is X keer

op keer in gebreke gebleven ten aanzien van toegezegde oplevertijden. A schort de betalingen op, waarop X alle werkzaamheden beëindigt. X vermoedt waarschijnlijk dat A onvoldoende middelen heeft voor een procedure om de reeds

betaalde gelden terug te krijgen...
X zit eraast.

+ Sirius Procesfinanciering
maakt
het recht
toegankelijk

Essenlaan 4 - 3062 NM Rotterdam - Telefoon: 010 - 212 28 91 - Fax: 010 - 212 34 84 - info@sirus.nl - www.sirus.nl